

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/164/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123011877
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123011877.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného A. B., v konaní o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 10.07.2023, sp. zn. 5PP/48/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.09.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/163/2017 zo dňa 21.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/29/2019 zo dňa 12.9.2019 zamietol.

Okresný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, tým, že vykonal potrebnú časť z uloženého trestu odňatia slobody, no nebola splnená ani jedna z materiálnych podmienok vyžadovaných ustanovením § 66 ods.1 Tr. por. V prípade prvej materiálnej podmienky a to tej, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, okresný súd konštatoval, že túto je možné vyhodnotiť ako splnenú len čiastočne. Správanie odsúdeného v predchádzajúcom ústave, konkrétne v ÚVTOS Leopoldov, nebolo na požadovanej úrovni, keď bolo u neho zaznamenaných viacero negatívnych poznatkov (opakovane prechovával nepovolené veci, odmietol sa podrobiť odberu biologického materiálu). Usmernením zo strany väzenského personálu sa jeho správanie postupne stabilizovalo a od mája 2021 bolo hodnotené kladne. V tomto ústave bol odsúdený dvakrát disciplinárne odmenený, disciplinárne tresty nemal vykázané. Počas výkonu trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou bolo správanie a vystupovanie odsúdeného prevažne na požadovanej úrovni až na jeden negatívny poznatok, keď prechovával nepovolené veci. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje a plní. V kolektíve odsúdených je znášavlivý a nekonfliktný. Počas výkonu trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou nebol doposiaľ disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený do diferenciacnej skupiny "B". Odsúdený je pracovne zaraďovaný podľa potrieb ústavu. Spočiatku bol zaraďovaný na pracovisku v ústave s dohľadom Terminals, neskôr na pracovisko mimo ústavu s dohľadom KP Trnava. Aktuálne je pracovne zaraďovaný na pracovisku mimo ústav s dohľadom Lavaton Trnava. Pracovná morálka je na požadovanej úrovni. Pridelené pracovné úlohy plní na požadovanej úrovni. Resocializačná prognóza sa u odsúdeného z hľadiska hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti javí ako menej priaznivá. Stanovené ciele programu zaobchádzania plní čiastočne a čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie s dohľadom. Vo vzťahu k naplneniu druhej materiálnej podmienky a to tej, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, okresný súd skonštatoval, že táto nie je splnená najmä s ohľadom na trestnú minulosť

odsúdeného, ktorý bol 17-krát súdne trestaný (pozn. odvolacieho súdu – správne malo byť 15 x súdne trestaný), pričom prevažujú najmä trestné činy krádeže, teda ide o špeciálneho recidivistu. Odsúdený nie je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát. V minulosti mu bolo uložených 9 nepodmienečných trestov odňatia slobody. Okrem toho bol odsúdený v minulosti niekoľkokrát potrestaný aj podmiennečnými trestami, čo predstavuje viaceré šance poskytnuté súdom, aby odsúdený viedol nielen počas skúšobnej doby ale aj bezprostredne po nej riadny život. Z obsahu registra trestov vyplynulo aj jedno odsúdenie zahraničným súdom, konkrétne Obvodným súdom Praha 9, ktorý rozhodnutím zo dňa 17.09.2013 sp. zn. 50T/43/2013 uložil odsúdenému ďalší podmiennečný trest odňatia slobody so skúšobnou dobou, teda ďalšiu možnosť viesť riadny a usporiadaný život v súlade so zákonom. Odsúdený však tieto šance nevyužil, zo svojej trestnej minulosti a z doposiaľ uložených trestov sa nepoučil a dopustil sa ďalšej trestnej činnosti, za ktorú si momentálne odpykáva nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/163/2017 zo dňa 21.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/29/2019 zo dňa 12.9.2019. Záruku, že odsúdený bude po podmiennečnom prepustení viesť riadny život neposkytuje súdu ani hodnotenie riaditeľa ústavu, v zmysle ktorého vykazoval odsúdený aj negatívne prejavy správania a len čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie, neohovoriac o jeho nepriaznivej resocializačnej prognóze.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť osobitným písomným podaním zo dňa 12.07.2023, odôvodnenú prostredníctvom svojej obhajkyne Mgr. Evy Bognárovej, v ktorej argumentoval tým, že výrok o zamietnutí jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody za nesprávny. Vo výkone trestu odňatia slobody je od marca roku 2018, teda v súčasnosti už 64 mesiac. Poukázal na skutočnosti vyplývajúce z hodnotení, že postupom výkonu trestu odňatia slobody (posledných 5 rokov) sa jeho správanie a resocializácia zlepšovali a aj s ohľadom na samotné uvedomovanie si reality pribúdajúceho veku a potreby vedenia nekomplikovaného života. Od decembra 2022 bol preradený na výkon trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, kde riadne a bez akýchkoľvek problémov plní všetky pracovné povinnosti, do takej miery, že má prisľúbený pracovný pomer u aktuálneho zamestnávateľa aj v prípade podmiennečného prepustenia. Návrh na podmiennečné prepustenie bol odôvodnený aj s poukázaním na zachovanie rodinných väzieb a existenciou rodinného zázemia pre budúci život na slobode. Prisľúbil vedenie riadneho života. V posledných rokoch, teda počas výkonu trestu odňatia slobody riadne pracoval, má pracovné návyky, uvedomil si nesprávnosť a nezmyselnosť vedenia života v čase do marca 2018 a má ekonomické a rodinné zázemie pre vedenie riadneho života. Je toho názoru, že naplnil všetky predpoklady pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Záverom žiada, aby nadriadený orgán zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 5PP/48/2023 zo dňa 10.07.2023 a následne vo veci rozhodol v súlade s ustanovením § 194 Trestného poriadku.

Krajský súd ako nadriadený súd okresnému súdu podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaných ustanovení § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu (resp. postupne uložených trestov), a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správne mu záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, a to dňa 25.10.2021 avšak nebola splnená ani jedna materiálna podmienka, nakoľko odsúdený svojim správaním vo výkone trestu nepreukázal žiadne výrazné polepšenie a tiež nemožno od neho bezpečne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku, táto sa viaže podľa jej gramatického znenia striktné na správanie odsúdeného vo výkone trestu. Polepšením v jej zmysle sa v resocializačnej rovine rozumie vývojový proces vnútornej premeny osobnosti odsúdeného, ktorá sa navonok prejavuje práve v jeho chovaní a správaní v podmienkach výkonu trestu. V súvislosti s rozhodovaním o prípadnom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody plnenie tejto podmienky preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod. Všeobecný súd rozhodujúci o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti môžu do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. (R 73/2009)

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Krajský súd pri preskúmaní prvej materiálnej podmienky z obsahu spisového materiálu zistil, že odsúdený svojim správaním vo výkone trestu žiadne výraznejšie polepšenie nepreukázal. Pokiaľ ide o správanie a vystupovanie odsúdeného, to počas výkonu trestu v ÚVTOS Leopoldov nebolo vždy na požadovanej úrovni. Hoci odsúdený nebol počas výkonu trestu odňatia slobody disciplinárne potrestaný, tak na jeho osobu boli zaznamenané viaceré negatívne poznatky spočívajúce v opakovanom prechovávaní nepovolených vecí či odmietnutia podrobenia sa odboru biologického materiálu, čo nemožno vyhodnotiť v prospech odsúdeného. Vzhľadom k dĺžke už vykonaného trestu, dve disciplinárne odmeny rovnako nesvedčia o jeho polepšení. V jeho prospech nebola ani tá skutočnosť, že odsúdený mal v ÚVTOS Leopoldov nestabilnú pracovnú morálku. Nemožno tiež opomenúť, že odsúdený bol počas výkonu trestu odňatia slobody preradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou), kde hoci správanie a vystupovanie mal prevažne na požadovanej úrovni, tak bol na jeho osobu zaznamenaný jeden negatívny poznatok, keď prechovával nepovolené veci. Navyše v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. Na dôvažok nezostalo bez povšimnutia krajského súdu, že odsúdený len čiastočne plní ciele stanoveného programu zaobchádzania, resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti a len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie. Okrem toho odsúdený bol už v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, a preto aj skúmanie všetkých relevantných skutočností na účely posúdenia prvej materiálnej podmienky musí byť prísnejšie, a tak je aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na tieto zistené skutočnosti potrebné na odsúdeného aj naďalej pôsobiť špecifickými formami a metódami vlastnými podmienkam vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré sú nevyhnutné pre dovŕšenie jeho nápravy.

Krajský súd k vyššie uvedenému dodáva, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za plnenie príkazov a nariadení príslušníkov a zamestnancov zboru, prípadne za dobrú prácu v podmienkach výkonu trestu, bol páchatel automaticky prepustený, po odpykaní stanovenej doby, bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Krajský súd preto rovnako ako okresný súd po preskúmaní zabezpečeného spisového materiálu dospel k záveru, že odsúdený vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nesplnil už prvú materiálnu podmienku.

Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky, túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 TZ je potrebné i v prípade uvedenom v bode I. skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. (R 5/2017).

V danom prípade je dôležité poukázať na to, že v preskúmanom prípade nebolo preukázané splnenie materiálnej podmienky polepšenia sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a otázku preukázania polepšenia nie je možné posudzovať izolovane od otázky budúcej perspektívy vedenia riadneho života, preto podľa názoru krajského súdu nemožno z tohto dôvodu dospieť k odôvodnenému záveru o možnosti očakávať od odsúdeného vedenie riadneho života v budúcnosti. Hoci správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súčasnosti nevykazuje nedostatky, nemožno opomenúť skutočnosť, že napriek skúsenosti s predchádzajúcim výkonom trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za majetkovú trestnú činnosť, odsúdený opätovne porušil záujmy chránené Trestným zákonom. V neprospech odsúdeného v prvom rade svedčí pätnásť záznamov v registri trestov, z ktorého tiež rezultuje, že odsúdenému boli doteraz ukladané prevažne tresty nepodmienečné, pričom odsúdenému už bola zo strany spoločnosti daná možnosť dokázať, že ďalší výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody v jeho prípade nie je potrebný, pričom odsúdený túto šancu nevyužil a naďalej páchal totožnú majetkovú protiprávnu činnosť. Krajský súd preto nemal pochybnosť, že u odsúdeného už uložený trest neplní resocializačnú funkciu, funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale len funkciu ochrannú, kedy sa ďalším výkonom trestu chráni okolitá spoločnosť.

V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému spáchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý ho v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona mal viesť k vedeniu riadneho života. Z uvedeného tak logicky vyplýva, že ani predchádzajúca najprísnejšia forma trestu (výkon odňatia slobody) odsúdeného zrejme neodradila od následného porušovania záujmov chránených Trestným zákonom úmyselnou formou, čo svedčí o zjavnej neúčte odsúdeného k týmto chráneným hodnotám aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody.

V zmysle ustanovenia § 66 ods. 2 Trestného zákona krajský súd tiež prihliadol aj na povahu trestného činu, pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody a zistil, že odsúdený si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 2T/163/2017 za spáchanie zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a iné, za ktorý mu bol okrem iného uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom dňa 14.12.2022 bol preradený z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Predmetné odsúdenie predstavuje pätnásť záznam v registri trestov, pričom za spáchanie obdobnej majetkovej trestnej činnosti (trestného činu krádeže) bol právoplatne odsúdený aj v minulosti (napr. odsúdenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/281/2017, 29T/129/2015, 1T/11/2015, Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 46T/49/2016 a iné), z čoho rezultuje, že na odsúdeného možno hľadiť ako na špeciálneho recidivistu k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, pretože tejto sa dopúšťal opakovane a s krátkym časovým odstupom.

Bez povšimnutia nezostal ani fakt, že na odsúdeného bolo v minulosti pôsobené aj prostredníctvom podmienkových trestov odňatia slobody, a teda mal možnosť preukázať, že či podmienkové odsúdenie splní u neho očakávaný účel, avšak odsúdený sa v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia neosvedčil a uložený trest mu bol nariadený. Zo strany spoločnosti mu teda boli dané viaceré šance, aby preukázal, že to so svojim polepšením myslí vážne.

Z predchádzajúceho života odsúdeného teda možno vyvodiť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a k páchaniu trestnej činnosti, nateraz prevyšujú nad ochotou žiť riadny a slušný život, keď možno konštatovať, že doposiaľ uložené tresty sa u neho evidentne minuli účinkom a nevzal si z nich žiadne ponaučenie, keďže s odstupom času doposiaľ vždy pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti, dokonca aj obdobnej majetkovej a násilnej trestnej činnosti. Nanajvýš krajský súd v tejto súvislosti u odsúdeného poukazuje na záver hodnotenia riaditeľa ústavu, podľa ktorého odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienkové prepustenie a na nepriaznivú resocializačnú prognózu na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, ktorá taktiež nesvedčí v prospech možnej

prognózy, že odsúdený povedie na slobode riadny život. K tomu je z pohľadu krajského súdu nutné pripomenúť, že u viacnásobných recidivistov, ktorí sa opakovane dopúšťajú závažnej alebo druhoivo totožnej trestnej činnosti ich osobnostné narušenie poskytuje iba veľmi slabé záruky, že by sa v budúcnosti trestnej činnosti nedopustili.

Krajský súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že primerané správanie sa odsúdeného vo výkone trestu, nepriaznivá resocializačná prognóza odsúdeného, stredné riziko recidívy trestnej činnosti ako i povaha trestného činu, pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, teda vyvolávajú zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmienenečného prepustenia. Krajský súd preto nemal pochybnosť, že u odsúdeného už uložený trest neplní resocializačnú funkciu, funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale len funkciu ochrannú, kedy sa ďalším výkonom trestu chráni okolitá spoločnosť. U odsúdeného sú zakorenené sklony k páchaniu trestnej činnosti, k nerešpektovaniu právneho poriadku, základných noriem občianskej spoločnosti, k nedodržiavaniu zákonných povinností, preto bolo podľa mienky krajského súdu potrebné, aby odsúdený pokračoval vo výkone uloženého trestu odňatia slobody.

Napadnuté uznesenie okresného súdu považoval krajský súd za správne a zákonné napriek obrane odsúdeného uvedenej v jeho sťažnosti, v ktorej predovšetkým spochybňoval závery okresného súdu ohľadom splnenia materiálnych podmienok. K tomuto krajský súd uvádza, že síce postupom výkonu trestu odňatia slobody sa správanie a vystupovanie odsúdeného zlepšovali, avšak tieto skutočnosti boli premietnuté do preradenia odsúdeného do ústavu s miernejším stupňom stráženia. Navyše vzhľadom na predchádzajúcu trestnú minulosť odsúdeného ako aj vzhľadom na hodnotenie správania odsúdeného, z ktorého rezultovalo čiastočné preukázanie splnenia podmienok na podmienenečné prepustenie, stredné riziko recidívy a menej priaznivú resocializačnú prognózu mal aj krajský súd zato, že výkon nepodmienenečného trestu odňatia slobody je u odsúdeného potrebný a žiaduci, aby u odsúdeného nastolil pozitívne zmeny v jeho správaní a zabezpečil jeho nápravu. Samotné vyjadrenie odsúdeného o tom, že bude viesť riadny život a poučil sa zo svojej trestnej minulosti, nepostačujú na záver, že jeho náprava bola po čiastočnom výkone trestu odňatia slobody dovŕšená, resp. realizovaná v takej miere, že v ďalšom výkone trestu nie je potrebné pokračovať. Snahu odsúdeného o vedenie riadneho života v prípade prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu, ktorý by viedol tak, aby sa do budúcnosti nedostával do rozporu s právnymi normami, súd nijako nespochybňuje. To, čo vyvoláva dôvodné pochybnosti, je však skutočná ochota odsúdeného po zmene modelu jeho správania, ktorý sa premietal do opakovaných odsúdení za páchanie aj totožnej trestnej činnosti. Jeho ochota viesť riadny život je len deklarovaná a je v rozpore s jeho správaním sa v minulosti, navyše túto jeho ochotu krajský súd nevzhladol ani na základe jeho správania sa vo výkone trestu odňatia slobody, keďže po preradení do ústavu s miernejším stupňom stráženia nebol napr. disciplinárne odmenený alebo neabsolvoval žiaden rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania.

Sťažnostné námietky odsúdeného ohľadom jeho ekonomického a rodinného zázemia krajský súd nepovažoval za dôvodné. Toto zázemie mal odsúdený aj pred výkonom terajšieho nepodmienenečného trestu, ktoré ho však neodradilo v páchaní ďalšej trestnej činnosti, na dôvažok ktorou si mohol toto zázemie aj prilepšovať, nakoľko opakovane páchal majetkovú trestnú činnosť.

Vzhľadom už aj na tieto skutočnosti, má krajský súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmienenečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (tak, ako na to správne poukázal i okresný súd) by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Z týchto dôvodov potom aj krajský súd mal za to, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky pre jeho podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 Trestného zákona, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.